Allah aksırmayı sever; esnemeyi sevmez

“Bazı hadis-i şeriflerde ‘Allah aksıranı sever; esneyeni sevmez’ buyurulduğunu duydum. Oysa esneme veya aksırma insanın elinde olmayan şeylerdir. O halde bu hadislerin hikmeti nedir? İnsan esnediği zaman Allah’ın hoşuna gitmeyen bir iş veya düşüncede olduğunu mu düşünmeli?”

Ebû Hüreyre (ra) rivâyet eder: Resûlullah (asm) şöyle buyurmuştur: “Allah aksırmayı sever; esnemeyi sevmez. Sizden biriniz aksırır ve Allah’a hamd ederse, onu işiten her Müslüman’a ‘yerhamüke’llah’ demek hak olur. Esnemeye gelince; şüphesiz o şeytandandır. Biriniz esnemek hali geldiğinde gücü yettiği kadar onu gidermeğe çalışsın. Çünkü biriniz esnediğinde şeytan ona güler.”1

Bu hadîse göre, Cenâb-ı Hakk’ın aksırma sıfatını sevdiği; esneme sıfatını sevmediği anlaşılıyor. Hadîsin devamında esnemenin şeytandan olduğu beyanına baktığımızda; yorgunluk, uykusuzluk veya ruhsal gerginlik hallerinde meydana gelen gafletimizden faydalanan şeytanın kalbimiz yakınlarındaki yuvasına gelmek istediğini ve bu esnada vücut mekanizmamızın buna karşı tepkisini “esneme” sûretiyle ortaya koyduğunu anlamak mümkün. Hiç şüphesiz bünyemize şeytanın gelişi Allah’ı hoşnut etmez. Ağzımızı rast gele açarak esnemek, edep ve nezâkete de uygun düşmez. Esneme halini gideremez isek, elimizle ağzımızı kapamamız tavsiye edilmiştir.

Bu hadisten esnemenin günah olduğunu çıkarmak mümkün değildir. Burada böyle bir hüküm yoktur. Bu hadîsle Peygamber Efendimizin (asm), şeytanın vesveselerine karşı gaflette olmamamız gerektiğine dikkat çektiği söylenebilir.

Dipnotlar:
1- Buhârî, c.12, s.165